

Servikal travmalar

Dr.Zeki Şekerci, Dr.Ömer İyigün, Dr. Gökhan Bozkurt,
Dr. Cemil Rakunt, Dr. Fahrettin Çelik.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji Anabilim Dalı

✓ Servikal travma tanısı ile kliniğimize yatırılarak konservatif ve cerrahi yöntemlerle tedavi edilen 106 olgu sunulmuştur. Uygun seçilmiş olgularda cerrahi ve konservatif tedavi yöntemlerinin sonuçlarının birbirine üstünlüğü yoktur. Tanı yöntemlerindeki ve enstrümantasyondaki gelişmeler servikal travmaların tanı ve tedavisini kolaylaştırmıştır.

Anahtar Kelime: Servikal travma, eksternal stabilizasyon, cerrahi tedavi,

Cervical spine injuries

✓ In this report 106 cervical spine injury cases treated surgically and/or conservatively are presented. There are no significant statistical difference between the results of conservative or surgical treatment of cervical spine injury. Recent improvement in diagnostic tools and surgical instruments facilitate the diagnosis and treatment of the cervical spine injury.

Key Words: Cervical trauma, external fixation, surgical treatment.

Spinal kord travmali hastalar günümüzde tanı ve tedavi yöntemlerindeki dramatik gelişmelere rağmen nöroşirürji açısından önemini korumaya devam etmektedir^(1,2,3,4). Travma anında mortalite ve morbiditenin yüksek, rehabilitasyon programlarını pahalı ve uzun oluşu spinal travmalara deneysel ve klinik açıdan ilgili sürekli kılımıştır^(3,4,5,6). Spinal travmalar ve tedavisi hakkındaki ilk bilgiler beş asır öncesine dayanmaktadır Edwin Smith tarafından derlenmiştir⁽³⁾. Servikal travmlarda ilk çağlardan günümüze kadar gelişen bu tedavi yöntemleri ve enstrümantasyon mortalite ve morbiditeyi azaltarak rehabilitasyonu kolaylaştırmıştır^(4,5,6,7,8,9,10,11,12).

Servikal travma insidansı çeşitli kayınlara göre 50-2000/1.000.000 arasında değişmektedir^(4,5,6). Servikal travmalar endüstriyel olarak gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde daha sık görülmekte olup etiolojisinde trafik kazaları önemli bir yer

tutmaktadır^(4,5,6).

Tanı yöntemlerindeki gelişmeler özellikle komputerize tomografisinin (CT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MR) tekniğinin rutin kullanıma girmesi daha az olaraka suda eriyen kontrast maddelerin spinal tomografi ile birlikte kullanımı, anjioografi servikal travmaların tanısını kolaylaştırdığı gibi uygun cerrahi tedavi yönteminin seçiminde de yardımcıdır^(1,2,4,5,11,13).

Servikal travmanın tedavisi; travmanın tipi, hastanın yaşı, nörolojik tabloya göre değişmekte olup halen tartışımalıdır^(2,13). Servikal travmali hastaların tedavisinde amaç en kısa sürede korda bası varsa kaldırılarak vertebral kolonun stabilize edilmesi, kişinin rehabilitasyona gönderilmesi veya normal aktivitesine döndürülmesidir⁽¹⁰⁾. Tedavide konservatif, cerrahi ve kombineli yöntemleri önerenler vardır^(1,2,10,14).

Bu çalışmada klinigimizde servikal travma tanısı alan konservatif cerrahi yöntemlerle tedavi edilen olgular sunularak; tanı ve tedavideki güçlülere gelişen radyodiagnostik yöntemlerin ve enstrümantasyonun katkısı tartışılmıştır.

MATERIAL METOD

1984-1992 yılları arasında klinigimize servikal travma tanısı ile yatırılarak tedavi edilen 106 olgu ve sonuçları sunulmuştur. Olguların % 10'u çocuk yaşı grubuna ait olup, %86'sı 20-70 yaş grubundaydı (Tablo I). Olguların %78'i erkek, % 22'si kadındı (Tablo II).

Tablo I. Servikal travmalı hastaların yaş gruplarına göre dağılımları.

Yaş	Sayı	%
0-19	10	9
20-49	51	48
50-69	40	38
70-90	5	5
TOPLAM	106	100

Tablo II. Servikal travmalı hastaların cinslere göre dağılımları

Cins	Sayı	%
Kadın	23	22
Erkek	83	78
TOPLAM	106	100

Servikal travmaların spinal travmalara oranı % 51 olup bu oran aynı yıllarda klinigimize yatan hastaların % 17'sini teşkil etmektedir. Servikal travma tanısıyla yatalan hastalarda %47'sinde yüksektten düşme, %38'inde trafik kazası, %22 içinde su sporları, % 15'inde kùnt travmalar neden olarak saptanmıştır.

Olgularda nörolojik muayenede, quadriparezi %41.5, monoparazi %12.3, quadripleji %6.6 hemiparezi % 3.7 hipoestezi %2.8, paraparezi %1.9 oranında saptanmıştır. Olguların %24.5'unda ise nörolojik muayene normal olarak değerlendirildi. Bu olgulardan 13'tünde santral kord sendromu, 7'sinde transvers myelopati, 5'inde anterior kord sendromu, 4'tünde Brown-Sequard sendromu saptandı.

Olgularda tanısı direkt grafi, metrizamidli myelografi, bilgisayarlı spinal tomografi ile yapıldı. Olguların direkt grafi bulgularına göre yapılan sınıflaması Tablo III ve IV a' da özetlenmiştir. Bu sınıflamaya ilave olarak 25 olguda çeşitli seviyelerde spinoz proses kırığı, 36 olguda korpussta kopma kırığı, 13 olguda korputstada kırık saptanmıştır. Olguların 27'sine direkt grafiye ilave olarak myelografi, 20'sine bilgisayarlı spinal tomografi yapılmıştır.

Tablo III. Servikal travmalı olgularda direkt grafi bulguları

Bölge	Sayı	%
Üst servikal	19	18
Alt ve orta servikal	60	57
Dejeneratif değişiklikler	18	17
Normal grafi	9	8
TOPLAM	106	100

Olguların tıbbi tedavisinde; başlangıçta IV kortizon 30 mgr/kg lik doz sonrası idame doz verilerek immobilizasyonları sağlandı.

Tablo IVa. Servikal travmalı olgularda tedavi yöntemleri ve mortalite

Direkt grafi bulguları **	Sayı	Yapılan Tedavi	Mortalite
Atlantoaksiyal dislokasyon	2	PF+EF (1), CF+EF(1)	-
Jefferson's fraktür	5	EF (1), CT+EF (4)	
Hangman fraktür	7	EF(1), CT+EF (6)	
Jefferson's + Hangman fraktür	5	EF (1), CT+EF(3), CT+PE+EF (1)	
C 3-4 Anterior disloksayon	2	CT+CI+U Çivi + EF (1), CT+PE+EF (1)	-
C 3-4 Posterior dislokasyon	1	CT+SR+EF (1)	-
C 4-5 Anterior dislokasyon	10	CT+CI+U Çivi + EF (5), CT (4) , CT+EF (1)	4
C 4-5 Posterior dislokasyon	1	CT+CI+EF (1)	-
C 5-6 Anterior dislokasyon	20	CT+CI &V + EF (15), CT(2), CT+CI+U Çivi + EF (2), CT+EF (1)	5
C 5-6 Posterior dislokasyon	2	CT+V+F+EF (1), EF (1),	-
C 6-7 Anterior dislokasyon	16	CT+CI & V+ EF (5) CT (6),, CT+EF (5)	7
C 6-7 Posterior dislokasyon	1	CT+CI+EF	1
C 5 kompresyon fraktürü	3	CT+V+F+EF (1), CT+EF (1), CT+CI+ EF (1)	-
C 6 kompresyon fraktürü	2	CT+V+F+EF (2)	-
C 7 kompresyon fraktürü	2	CT+V+F+EF (1), CT+CI+U Çivi+EF (1)	1
Dejeneratif Değişiklikler*	18	Diskektomi+EF(1), EF(17)	-
Normal Bulgular***	9	Diskektomi (1), EF (8)	1
TOPLAM	106		19

* 14 olguda değişiklik bulguları nörolojik defisitle birlikteydi. Diğer 4 olguda nörolojik defisit yoktu.

** 10 olguda dislokasyona ek olarak faset kilitlenmesi bulunmaktadır.

*** 8 olguda çeşitli derecelerde nörolojik defisit bulunmaktadır. Bir olguda herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

CF: Crutch- Field Traksiyon, EF: Eksternal Fiksasyon, PF: Posterior Füzyon, V: Vertebrektomi, SR: Simith Robinson, Cl: Cloward Operasyonu,

Olgulara tedavide lezyonun tipi lokalizasyonu hastanın genel durumu ve yaşı gözönüne alınarak 1- Crutch-Field traksiyon+ external fiksasyon 2- Crutch-Field traksiyon + Cloward operasyonu veya vertebral eksternal fiksasyon 3- Crutch-Field traksiyon + posterior füzyon, 4- Anterior diskektomi + eksternal fiksasyon, 5- Eksternal fiksasyon uygulandı (Tablo IVa).

Tablo IVb. Servikal travma olgularında uygulanan tedavi yöntemleri

	Sayı	%	Mortalite	%
CT	12	11	12	11
EF	29	27	1	1
CT+EF	22	21	1	1
CT+V&CI+EF	37	35	4	4
CT+PF+EF	4	4		
Diskektomi+EF	2	2	1	1
TOPLAM	106	100	19	18

Üst servikal travmalı 21 olgularda 2 olgu dışında CF traksiyon ve/veya omuz, çene, oksiput destekli servikal korse ile konservatif tedavi tercih edilmiştir. Cerrahi tedavi gören iki hastadan birisi atlantoaksiyel dislokasyon, diğeri ise Jefferson's + Hangman fraktürü hasta olup bu olgulara telle posterior füzyon yapılmıştı. Diğer atlanto aksiyel dislokasyon olgusunda yaş ileri olduğu için konsevativ tedavi tercih edilmiştir.

Orta ve alt servikal travmalı 64 olguda lezyon tipine göre Crutch-Field traksiyon + Cloward, Smith Robinson, vertebral eksternal fiksasyon yapılarak boyun servikal korse ile en az iki ay tespit edilmiştir. İki olguda greft testipçi için U çivi kullanılmıştı.

Olguların 18'inde direkt grafi ve myelografi, servikal spinal tomografide dejeneratif değişiklikler, spinöz proses kırığı, vertebral kopma kırığı saptanmış olup nörolojik

tablosu ileri anterior diskektomi yapılan bir olgu dışında bu olgulara eksternal fiksasyon uygulanmıştır.

Servikal travmalı 8 olguda ise direkt grafi bulguları normal değerlendirilmiş olup servikal spinal tomografide disk saptanın ve diskektomi yapılan bir olguda dahil tamamına eksternal fiksasyon uygulanmıştır. Olguların 4'ünde aynı seansta bir alt mesafeyede Cloward operasyonu yapıldı.

Tablo V. Servikal travmalı olgularda tedavi sonrası kontrol nörolojik muayene sonuçları (3 ay-2 yıl takip)

Konservatif olarak tedavi edilen 50 hastanın nörolojik muayene sonuçları				Cerrahi olarak tedavi edilen 37 hastanın nörolojik muayene sonuçları			
İyi	aynı	kötü	gelmeyen	İyi	aynı	kötü	gelmeyen
40	3	1	6	29	3	2	3
%80	%6	%2	%12	%79	%68	%5	%8

Olgularımızda toplam mortalite %18 (19) olarak saptandı. Bunların 12'si preoperatif Crutch-Field traksiyonu altında (4'ünde faset kilitlenmesi vardı), 4'ü postoperatif erken dönemde, 2'si Crutch-Field traksiyon sonrası eksternal fiksasyon esnasında, 1'i eksternal fiksasyon ile tedavide erken dönemde eksitus oldu (Tablo IVb). Olguların 10'unda dislokasyona ek olarak faset kilitlenmesi olup 8 olguda bu ağırlık arttırımı ile düzeltti. Olguların ikisinde ise faset kilitlenmesi düzeltilememiş olup genel durumu kötü olan hastalar eksitus olmuştu.

Olguların postoperatif takiplerinde ilk gün Crutch-Field traksiyonundaki ağırlığı 1 kg'a düşündü ve boyun sütürleri alındıktan sonra eksternal fiksasyon uygulanarak Crutch-Field traksiyona son verildi. Postoperatif erken dönemde ameliyat edilen olguların %10'u greft yerinden kaydığını için revizyona alındı. Cloward yapılan bir olguda ilik kemikten greft alınan yerde osteomyelit gelişti. Olguların 3'ünde greft insizyonunda enfeksiyon, Crutch-Field uygulanan olguların %16'sında yara yeri enfeksiyonu gelişti.

Postoperatif geç takiplerde (3-12 ay) konservatif ve cerrahi olarak tedavi edilen olguların nörolojik muayeneleri (Tabol V)'te özetlenmiş olup sonuçlarda belirgin fark yoktu.

TARTIŞMA

Servikal travma nedenleri çeşitli olup bunlar trafik kazası (%30-50), yüksektenden düşme (%24), künt travma (kavga vs.) (%12), diğer %1 şeklinde sıralanmaktadır (2,4,5,6). Bazı çalışmalarda bu sıralama bölgesel olarak değişmektedir (2,4). Örneğin su sporları A.B.D. nin Kaliforniya eyaletinde ikinci sırada olup son yıllarda atletik sporların üst sıralara çıktığı yayınlanmıştır (2,4). Bizim serimizde trafik kazaları künt travmalar ön plandadır.

Servikal travmalar sıkılıkla genç adullerde, erkeklerde daha sık olarak görülmektedir (6). Bizim olgularımızda K/E oranı 1/3 olarak bulunmuş olup servikal travmaların 20-60 yaş grubunda pik yaptığı tespit edilmiştir. Genç yaşta aktivitenin fazla oluşu travma insidansını artırmakta olup, ileri yaşta spondilitik değişiklikler ise servikal travmada defisit oranının artmasına neden olmaktadır (15,16). Çocukluk yaş grubunda üst servikal travmalar daha sık olup bunun nedeni tam olarak açıklanamamaktadır (5). Bizim serimizde de çocuklarda servikal travma oranı düşük olup bunların %75'i üst servikal travmaydı. Üst servikal travmalarda nörolojik tablo daha iyi olup nedeni hakkında çeşitli açıklamalar vardır (17). Bizim serimizde de çocukluk yaş grubu konservatif tedaviye iyi cevap vermiştir. Ancak çocukluk yaş grubunda cerrahi tedaviyi önerenlerde vardır (18).

Servikal travmaların etiyopatogenezinde spinal korda direkt travmanın yanında vasküler yetmezliğin katkısında büyütür (4,5,6). Servikal travmali olguların tanısında direkt grafi büyük oranda yeterlidir (19). Myelografi medrazamidli bilgisayarlı spinal tomografi ve manyetik rezonans görüntüleme ise tanı ve ameliyat şeşlinin belirlenmesinde son derece yararlıdır (9,11). Özellikle üst servikal travmaların tanısındaki gülçüklerde metrizamidli spinal tomografi yardımcıdır (11,14,20,21,22,23,24). Bizim olgularımızın %74'üne direkt grafi ile, %26'sına myelografi ve bilgisayarlı spinal

tomografi ile tari konmuştur. Manyetik rezonans görüntüleme tekniği servikal travmaların tanısında üstünlüğe sahiptir (9,19). Somatosensoriyel evoked Potansiyel, sineanjiografi, vertebral anjiografi servikal travmaların tanı ve takibinde yardımcı yöntemlerdir (5).

Spinal kord travmalarının tedavisi halen tartışılan bir konu olup amaç spinal korda bası varsa hemen kaldırılarak stabilizasyonunun bir an önce sağlanmasıdır (7,12,25,26). Bu işlem hastanın erken rehabilitasyonu ve topluma kazandırılması için şarttır. Seçilecek tedavi yöntemi hastanın genel durumu, yaşı, travmanın tipine göre seçilmelidir. Üst servikal travmalarda kord basisı yoksa Jefferson's ve Hangman fraktürlerinde konservatif tedavi yeterli olabilir. Diğer üst servikal travma tiplerinde çeşitli cerrahi yöntemler lezyonun tipine göre (transoral cerrahi, posterior füzyon) seçilebilir (5,7,8,10,12,14,21,25,26,27). Orta ve alt servikal travmalarda aks düzeltileerek stabilizasyon Cloward, vertebrektomi füzyon, Smith Robinson ile sağlanabilir (2,7,10,22). Tüm bu olgularda minimal iki ay eksternal servikal korse uygulanması cerrahi sonrası komplikasyonları azaltarak ilave grefti ve kemik yapıyı stabilize edici işlemlere ihtiyaci azaltacaktır. Bizim serimizde spinal aks düzeltildikten veya varsa başı kaldırılarak stabilizasyon Cloward, vertebrektomi, füzyon, telle posterior füzyon, U civi ile sağlanmış olup minimal iki ay eksternal servikal korse uygulanmıştır.

Sonuç olarak servikal travmalarda uygun tedavi yöntemi patolojiye, nörolojik defisit olup olmamasına, hastanın genel durumuna göre seçilerek uygulanmalıdır. Uygun seçilmiş olgularda cerrahi ve konservatif tedavinin sonuçları aynı olup yüz güldürücüdür. Greftin kaymasını önlemek için U civi ve internal tespit yöntemleri kullanılmamakle birlikte geçici süre eksternal fiksasyon yeterlidir. Crutch-Field traksiyon da mortalite hastaların genel durum bozukluğuna ve dislokasyonun fazlalığına bağlıdır.

Geliş Tarihi: 27.11.1991

Yayına Kabul Tarihi: 15.12.1992

KAYNAKLAR

1. Bailes JE, Hadley MN, Qigley MR, Sonntag V.KH., et al. Management of Athletic Injuries of the Cervical Spine and Spinal Cord. Neurosurgery 29: 491-497, 1991
2. Bridwell JE, De Wald RL, Lubicky JP, et al. Cervikal Spine Fractures. Philadelphia: JB Lippincott Company. The Textbook of Spinal Surgery, 1001-1051
3. Errico TJ, Wough T, Bauer RD, et al. Historical Perspectives of Spinal Trauma. Spinal Surgery, 1990, 1-10
4. Errico TJ, Wough T, Bauer RD, et al. Cervikal Spine Injuries Spinal Surgery, 1990, 1001-1140
5. Wilkins RH, Rengachary SS. Experimental Spinal Cord Injury, High Cervikal Injury, Mid and Lower Cervikal Spine Injuries. Cervical Traction, Anterior Approach in Cervikal Spine Injuries, Neurosurgery, 210:1694-1732, 1982 .
6. Youmans JR. Injuries to the Cervikal Spine and Spinal Cord. Neurological Surgery, 4: 2318-2343, 1982
7. Bridwell KH, De Wald RL, Lubicky JP., et al. Anterior Approaches to the Cervikal Spine. Philadelphia:JB Lippincott company. The Textbook of Spinal Surgery, 1991, 67-75.
8. Goffin J, Plets C, Van den Berg R. Anterior Cervikal Fusion and Osteosynthetic Stabilization According to Caspar: A Prospective Study of 41 Patients with Fractures and/ or Dislocations of the Cervical Spine. Neurosurgery, 25:865-871,1989.
9. Kalfas I, Wilberger J, Goldberg A, et al. Magnetic Resonance Imaging in Acute Spinal Cord Trauma. Neurosurgery, 23:31-35, 1988.
10. Nussbaum ES, Sebring LA, Wolf AL, et al. Myelographic and Enhanced Computed Tomographic Appearance of Acute Enhanced Computed Tomographic Appearance of Acute Traumatic Snila Cord Avulsion. Neurosurgery, 30: 43-48 1992
11. Tuite GF, Papadopoulos SM, Sonntag VKH. Caspar Plate Fixation for the Treatment of complex Hangman's Fractures. Neurosurgery, 30: 761-765, 1992.
12. Fox JL, Wener L, Drennan DC, et al. Central Spinal Cord Injury: Mgnetic Resonance Imaging Confirmation and Operative Considerations. Neurosurgery, 22. 340-347, 1988.
13. Geisler FH, Cheng C, Poka A, et al. Anterior Screw Fixation of Posteriorly Displaced Type II Odontoid Fractures. Neurosurgery, 25: 30-38, 1989.
14. Fazl M, La Febvre J, Willinsky RA, Gertzbein D. Posttraumatic Ligamentous Disruption of the Cervikal Spine, an Easily Overlooked Diagnosis: Presentation of Three Cases. Neurosurgery, 26, 674-677, 1990.
15. Rovin RA, Brown JT, Meyer PR. Traumatic Spondylolisthesis of the Lower Cervikal Spine: Case Report. Neurosurgery, 30: 124-127, 1992.
16. Henrys P, Lyne ED, Liston C, et al: Clinical Review of Cervical Spine Injuries in children. Clinical Orthop 129:172-176, 1977.
17. Sherk HH, Schot L, Lane JM: Fractures and Dislocations of the Cervical Spine in Clidren. Orthop Clin Nort Am 7:593-604, 1976.
18. Taveras JM, Ferrucci JT. Traumatic Injuries of the Spinal Cord and Nerve Roots. Massachusetts: Neuroradiolgay, 104, 1989.
19. Deen HG, Tolchin S. Combination Jefferson Fracture of CI and Type II Odontoid Fracture Requiring Surgery: Report of Two Cases. Neurosurgery, 25: 293-297, 1989.
20. Flint GA, Hockley AD, Mc Millan JJ, et al. A New Method of Occipitocervikal Fusion Using Internal Fixation. Neurosurgery, 21, 947-950, 1987.
21. Hadley MN, Browner CM, Liu SS, et al. New Subtype of Acute Odontoid Fractures (Type II). Neurosurgery, 22:67-71,1988.
22. Hadley MN, Dickman CA, browner CM, et al. Acute Traumatic Atlas Fractures: Management and Long Term Outcome. Neurosurgery, 23: 31-35, 1988.
23. Papadopoulos SM, Dickman CA, Sonntag VKH, et al. Traumatic Atlantooccipital Dislocation with Survival. Neurosurgery, 28: 574-579, 1991.
24. Caspar W, barbier DD, Klara PM. Anterior Cervikal Fusion and Caspar Plate Stabilization for Cervikal Trauma Neurosurgery, 25:491-502,1989.
25. Tippets RH, Apfelbaum RI. Anterior Cervikal Fusion with the Caspar Instrumentation System. Neurosurgery, 22:1008-103q13, 1988.
26. Hadley MN, Fitzpatrick bC, Sonntag VKH, et al. Facet Fracture-Dislocation Injuries of the Cervikal Spine. Neurosurgery, 30: 661-666, 1992.